

сѣвръшено еднаквы въ сегашный Българекый языкъ и въ языка на стары-ты рѣкописы. И отъ изгубены-ты надежи има дырѣжъ въ сегашный Българскый языкъ, по коя то ся види, че и тѣи сѣж употрѣбляваны, и исто така както въ стары-ты рѣкописы. Българе-ти сѣж оставили да не употрѣблявать въ разговора си всячкы-те надежи, что е ималъ языкъ-тъ имъ въ старо врѣмя, зачто-то сѣ много надежи. колко-то что е ималъ Българскый языкъ, начинъ-тъ на изричаніе мысли-ты быва многовиденъ, а простый народъ на всячко гони простотѣж. Въ старый Гръцкый языкъ е имало по-малко надежи, а и тѣи не сѣж увардены и днешни-ти Гръци изричатъ мысли-ты си само съ два надежи. Неопредѣлено наклоненіе въ глаголы-ты, нѣкоя отъ причастія-та и дѣепричастія-та сѣж оставены, зачто-то е възможно да ся помине и безъ тѣхъ въ простъ разговоръ, въ кой-то не ся показватъ мысли-ты высокы и отвлечены. Другы-ты измѣненія, кои-то е прѣтрѣпѣлъ Българскый языкъ сѣж малкы, та него отдалечаватъ отъ языка на най стары-ты рѣкописы.

Таково е отношеніе-то между сегашный Българскый и Цръковно-Славянскый кзыци, сир. между языка. кой-то днесъ говорятъ Българе-ты, и языка, на кой-то Русси-ти Сръби-ти и дру-ы Славянскы народи отъ вѣсточне-то испо-